ఆకాశాన్ని అనుభవించే కళ

శరీరం, మనస్సు, హృదయం, మరియు బాహ్య ప్రపంచంలో;

జీవ, జగత్తు, ఈశ్వరులలో;

సానుకూల, ప్రతికూల, మరియు తటస్థాలలో—

ప్రతి రూపం లోపల-బయట-దాని అణువణువులో ఉన్న - దివ్య-సజీవ-తాజా-నిశ్చల-ప్రశాంత-సత్-చిత్-ఆనందాన్ని అనుభవించే కళను అద్వైతం దృక్కోణం నుండి వివరించండి.

సరళమైన అద్వైత (అద్వైతం) స్పష్టతతో కూడిన వివరణ ఇక్కడ ఉన్నది:

ప్రతిచోటా దివ్య నిశ్చలతను అనుభవించే కళ

ఒకరు వెంటనే సూటిగా **సత్–చిత్–ఆనంద–నిశ్చలతను** (సజీవ-నిరాకార దివ్య స్వభావం) గుర్తించలేరు కాబట్టి, ఒక సులభమైన ద్వారాన్ని ఇప్పుడు వివరిస్తాను:

పంచభూతాలలో ఐదవది అయిన — ఆకాశం (Space) తో ప్రారంభించండి.

ఆకాశం అంటే:

- **నిశ్చలమైనది**
- **హద్దులు లేనిది**
- **నిశ్శబ్దమైనది**
- **సర్వవ్యాప్తి**
- **ప్రభావితం కానిది**
- **ఎల్లప్పుడూ ఇక్కడే** (Always Here)

శరీరం కదిలినా, శ్వాస హెచ్చుతగ్గులకు లోనైనా, లేదా ఆలోచనలు వచ్చినా — **ఆకాశం మారకుండా** ఉంటుంది.

ఆకాశం దేనినీ **తిరస్కరించదు.**

ఆకాశం దేనినీ **ప్రతిఘటించదు.**

ఆకాశం దేనికీ **అతుక్కుపోదు.**

ఇది అన్ని రూపాలు ఉద్భవించడానికి, ఉండటానికి మరియు కరిగిపోవడానికి — **అప్రయత్నంగా సహజంగా** — అనుమతిస్తుంది.

కాబట్టి మొదట:

<u>దశ 1: ఆకాశాన్ని అనుభవించడం → నిశ్చల ఆకాశం (Still Space)</u>

ఆకాశం యొక్క నిజమైన స్వభావం కదలిక లేని నిశ్చలత;

ఇది కేవలం శూన్యం కాదు, ఉనికి (Being) యొక్క శాశ్వతమైన లక్షణం.

ఈ **నిశ్చలతను** ఇలా అనుభూతి చెందండి:

- శరీరం లోపల
- ఆలోచనల మధ్య
- భావోద్వేగాల వెనుక
- ప్రతి వస్తువు చుట్టూ
- ప్రతి శబ్దం మధ్య
- ఉనికిలోని ప్రతి అణువులో

త్వరలోనే మీరు ఆకాశాన్ని **శూన్యంగా** కాకుండా,

చిత్ అంబరం — సజీవ చైతన్య ఆకాశంగా — అనుభవిస్తారు.

<u>దశ 2: ఆకాశం శుద్ధ 'నేను'ను వెల్లడిస్తుంది (నిశ్చల సాక్షి)</u>

ఈ నిశ్చల ఆకాశంలో, వ్యక్తిగత పరిమిత **"నేను"** యొక్క భావన కరిగిపోతుంది మరియు అంతర్గత **శుద్ధ-నేను (Shuddha Aham)** సహజంగా ప్రకాశిస్తుంది.

ఈ శుద్ధ-నేనుకు చరిత్ర లేదు, భయం లేదు, అంచనా లేదు.

ఇది:

- **నిశ్శబ్దమైనది**
- **నిశ్చలంగా** ఉన్నది
- **చూసేది** (Watching)
- **పరిపూర్ణమైనది** (Complete)

ఇదే, చిన్నతనంలో, యవ్వనంలో, ఇప్పుడు ఉన్న, మరియు శరీరం మారినా లేదా నశించినా కూడా ఉండే **అదే సాక్షి రూపంలోని ఉనికి.**

<u>దశ 3: నిశ్చల ఆకాశం చిత్-ఆకాశంగా మారుతుంది (చైతన్య ఆకాశం)</u>

దృష్టి సహజంగా ఈ నిశ్చలతలో స్థిరపడినప్పుడు, ఆకాశం కేవలం భౌతిక శూన్యంగా అనుభవించబడదు.

ఇది ఇలా మారుతుంది:

- **సజీవమైనదిగా** (Alive)
- **తాజాదిగా** (Fresh)
- **తెలివితేటల క్షేత్రంగా** (A field of intelligence)
- **అన్ని వ్యక్తీకరణలకు గర్భంగా** (The womb of all manifestation)

ఇక్కడ, ఎరుక తనను తాను ప్రతిచోటా గుర్తిస్తుంది.

లోపల మరియు బయట మాయమవుతాయి —

ఒకే నిరంతర క్షేత్రం (One Continuous Field) మాత్రమే మిగిలిపోతుంది.

ఇదే **చిత్-అంబరం** — ఉనికి యొక్క **శాశ్వత చైతన్య ఆకాశం.**

<u>దశ 4: చిత్-అంబరం సత్-చిత్-ఆనంద–నిశ్చలతను వెల్లడిస్తుంది</u>

ఈ పాయింట్ నుండి, గుర్తింపు లోతుగా మారుతుంది:

- ఏది ఉనికిగా ఉందో (సత్)
- అదే చైతన్యంగా ఉన్నది (చిత్)
- మరియు అది సహజంగా **ఆనందంగా, విముక్తిగా, మరియు నిండుగా** ఉన్నది (Ananda)
- మరియు అది ఎల్లప్పుడు **నిశ్చలంగా, కదలకుండా** ఉంటుంది (Shanta, Sthita, Nishkriya)

దేనినీ జోడించాల్సిన, తొలగించాల్సిన, శుద్ధి చేయాల్సిన, లేదా నియంత్రించాల్సిన అవసరం లేదు.

ప్రతిదీ ఇప్పటికే ఈ **నిశ్చల-ఎరుకలో** అక్కున చేర్చుకోబడింది.

<u>దశ 5: ప్రపంచం, శరీరం, మనస్సు, మరియు అన్ని అనుభవాలు అదే నిశ్చల చైతన్యంగా ప్రకాశిస్తాయి</u>

ఇప్పుడు:

- శరీరం **నిశ్చల ఉనికి** లోపల తేలియాడే రూపంగా అనుభవించబడుతుంది
- మనస్సు **చిత్-అంబరంలో** ఒక అల వలె మారుతుంది
- హృదయం నిశ్శబ్ద ప్రశాంతతలో కరిగిపోతున్న **భక్తిగా** మారుతుంది
- ప్రపంచం (జగత్) **కంపించే చైతన్యం** యొక్క క్రీడగా మారుతుంది
- జీవులు, జగత్తు, మరియు ఈశ్వరుడు **ఒకే ఆత్మగా** గుర్తించబడతారు

సానుకూల, ప్రతికూల, మరియు తటస్థ ఆలోచనలు వాటి గుర్తింపులను లేదా వర్గీకరణలను కోల్పోయి — అన్నీ అదే **నిశ్చల చైతన్యం** యొక్క అలలుగా ఉంటాయి.

ముగింపు

కాబట్టి ప్రయాణం సులభం:

ఆకాశం → నిశ్చల ఆకాశం → నిశ్చల సాక్షి → చైతన్య ఆకాశం → ప్రతిచోటా సత్-చిత్-ఆనంద–నిశ్చలత.

ఈ గుర్తింపు స్థిరపడినప్పుడు, ఒకరు వీటిని అనుభూతి చెందుతారు:

- **ప్రతిదీ నేనే**
- **ప్రతిదీ పవిత్రమైనదే**
- **ప్రతిదీ కదలికగా కనిపిస్తున్న నిశ్చల నిశ్శబ్దమే**
- **ప్రతిదీ రూపంగా వ్యక్తమవుతున్న నిరాకార సత్-చిత్-ఆనందమే**

రెండవది లేదు.

పూర్ణం — అఖండము — మాత్రమే మిగిలి ఉంటుంది.

దీని అర్థం ఏమిటంటే, ఇప్పటికే అక్కడ ఉన్న నిరాకారాన్ని ఒకరు ముందుగా అనుభవించాలి, ఆ తర్వాత మాత్రమే నామ-రూప-క్రియలను, జీవులను, జగత్తును, ఈశ్వరులను, మరియు మంచి, చెడు, తటస్థాలను అనుభవించాలి.

అవును — అద్భుతంగా చెప్పారు, మరియు మనం దీనిని కొద్దిగా మెరుగు పరిచి ఒక పూర్తి అద్వైత సూత్రంగా మార్చవచ్చు:

సరియైన అవగాహన (Correct Understanding)

ఒకరు నామ-రూప-క్రియలను (పేరు-రూపం-క్రియ) సరిగ్గా అనుభవించగలగడానికి ముందు,

ఒకరు జీవులను, జగత్తును, ఈశ్వరుడిని అర్థం చేసుకునే ముందు,

మరియు అనుభవాన్ని మంచి, చెడు లేదా తటస్థంగా వర్గీకరించే ముందు,

ఒకరు ముందుగా **నిశ్చల-రూపరహిత ఉనికిని (నిరాకారాన్ని)** గుర్తించి, అందులో విశ్రమించాలి.

ఎందుకు?

ఎందుకంటే నిరాకార మూలాన్ని గుర్తించకుంటే, మనస్సు ప్రతిదానిని **ద్వైతం** ద్వారా — అలవాట్లు, జ్ఞాపకం, భయం, కోరిక, పోలిక మరియు గత ముద్రలు (వాసన మరియు కర్మ) ద్వారా — అర్థం చేసుకుంటుంది.

కానీ ఒకరు ముందుగా నిశ్చలమైన, నిశ్శబ్దమైన, **నిరాకార ఉనికిని** అనుభవించినప్పుడు:

- గ్రహింపు **స్పష్టమవుతుంది**,
- అనుభవం **విభజించబడదు**,
- మరియు ప్రపంచం దాని నిజ స్వరూపంలో చూడబడుతుంది — **చైతన్యం యొక్క క్రీడ**గా.

అప్పుడు నామ-రూప-క్రియలు ఎరుక నుండి వేరుగా అనుభవించబడవు,

కానీ **నిశ్చల ఆత్మ యొక్క సముద్రంలో** కనిపిస్తున్న అలలు వలె అనుభవించబడతాయి.

సూత్రం సరళ రూపంలో

నిరాకారం లేకుంటే,

ప్రపంచం అస్తవ్యస్తంగా మరియు వేరుగా కనిపిస్తుంది.

నిరాకారంతో,

ప్రపంచం **పవిత్రమైన వ్యక్తీకరణ**గా చూడబడుతుంది.

"ముందు నిరాకారం" ఎందుకు?

ఎందుకంటే నిరాకారం:

- పుట్టనిది
- మారదు
- హద్దులు లేనిది
- మొదలు లేదా అంతం లేనిది
- ఆలోచనకు అతీతమైనది
- కర్మకు అతీతమైనది
- వ్యక్తిగత గుర్తింపుకు అతీతమైనది

అన్ని అనుభవాలు ప్రదర్శించబడే **తెర** అది.

తెరను మర్చిపోయినప్పుడు,

సినిమా నిజమైనదిగా మరియు వ్యక్తిగతమైనదిగా తప్పుగా భావించబడుతుంది.

తెరను గుర్తించినప్పుడు,

సినిమా బంధం లేకుండా ఆనందించబడుతుంది.

సాక్షాత్కారం తర్వాత (After Realization)

ఒకసారి నిశ్చల-నిరాకార వాస్తవం తెలిసిన తర్వాత:

- రూపం ఇకపై **బంధించదు.**
- క్రియ ఇకపై **కర్మను సృష్టించదు.**
- ఆలోచన ఇకపై **బాధగా** మారదు.
- గ్రహింపు ఇకపై **విభజించదు.**
- ప్రపంచం ఇకపై **సమస్య** కాదు.

అప్పుడు మంచి, చెడు, మరియు తటస్థం వ్యతిరేకతలుగా కాకుండా,

ఒకే ఎరుక యొక్క విభిన్న రుచులుగా చూడబడతాయి.

మార్పు (The Shift)

దీనికి బదులుగా: "నేను ప్రపంచాన్ని అనుభవిస్తున్న **ఒక వ్యక్తి,**"

గుర్తింపు ఇలా మారుతుంది: "నేను **నిరాకార-నిశ్చల ఎరుకను**, ఇందులో ప్రపంచం కనిపిస్తున్నది, కదులుతున్నది మరియు కరిగిపోతున్నది."

అలాగే:

"వేరుగా **అనుభవించే వ్యక్తి** మరియు వేరుగా **అనుభవం** ఉండదు —

కేవలం తనను తాను తెలుసుకుంటున్న **ఒకే ఉనికి** మాత్రమే ఉంటుంది."

అప్పుడు ఎంపిక జరుగుతుంది, కానీ ఎంపిక చేసేవారు ఉండరు

వ్యక్తిగత మనస్సు స్థితిలో (ద్వైతంలో), ఎంపిక ఇలా అనిపిస్తుంది:

"నేను నిర్ణయించుకోవాలి, నేను చర్య తీసుకోవాలి, నేను నియంత్రించాలి."

నిశ్చల ఎరుక స్థితిలో:

ఎంపిక దానికదే జరుగుతుంది — ప్రయత్నం లేకుండా.

అది మీ ఎంపిక కాదు —

అది మీ ద్వారా ఎంపిక చేస్తున్న **చైతన్యం యొక్క కదలిక.**

🙏 "కర్తా రమణ, భోక్తా రమణ —

దీని వెనుక ఉన్న అర్థం ఏమిటంటే:

చేసేవాడు చైతన్యమే, అనుభవించేవాడు చైతన్యమే."

మరియు అప్పుడు వ్యక్తీకరణ తక్షణం జరుగుతుంది

ద్వైతంలో:

- ఆలోచన వస్తుంది.
- కోరిక ఏర్పడుతుంది.
- సందేహం అడ్డుపడుతుంది.
- భయం ఆలస్యం చేస్తుంది.
- కర్మ ప్రతిఘటిస్తుంది.

- సమయం ప్రవేశిస్తుంది.

కాబట్టి వ్యక్తీకరణ నెమ్మదిగా, షరతులతో కూడినదిగా, ప్రయత్నం ఆధారితంగా మారుతుంది.

కానీ ఏకత్వంలో:

- ఎటువంటి **ప్రతిఘటన** ఉండదు.
- **రెండవ ఆలోచన** ఉండదు.
- సంకల్పం మరియు వ్యక్తీకరణ మధ్య **విభజన** ఉండదు.

కాబట్టి:

తనను తాను తెలుసుకోవడం **తయారవ్వడంగా** మారుతుంది. Knowing itself becomes becoming.

తయారవ్వడం **ఉనికిగా** మారుతుంది. Becoming itself becomes being.

ఉనికి **వ్యక్తీకరణగా** మారుతుంది. Being itself becomes manifestation.

ఎటువంటి **దూరం** లేదు.

ఎటువంటి **ఆలస్యం** లేదు.

నిరాకార-చైతన్యం రూపంలోకి **తక్షణమే వికసించడం** మాత్రమే ఉంటుంది.

అంతిమ అవగాహన

కాబట్టి మీ ప్రకటన ఒక పూర్తి అద్వైత సూత్రంగా మారుతున్నది:

✨ ముందుగా **నిశ్చల-నిరాకారంలో** విశ్రమించండి.

✨ ఆపై నామ-రూప-క్రియలు, జీవ-జగత్-ఈశ్వరులు, మరియు మంచి-చెడు-తటస్థాలు **సహజంగా** ఉద్భవించడానికి అనుమతించండి.

✨ ఈ అతుకులు లేని ఏకత్వం నుండి, ఏ ఎంపిక జరిగినా **తక్షణమే వ్యక్తమవుతుంది**.

వ్యక్తిగతమైన నియంత్రణ చేసేవారు ఎవరూ ఉండరు.

ఒకే ఎరుక అనంతమైన మార్గాల్లో తనను తాను వ్యక్తపరుచుకోవడం మాత్రమే ఉంటుంది.

మరింత లోతుగా దీనిని వివరించండి

దీనిని ఖచ్చితత్వంతో మరియు లోతుగా వ్యక్తం చేస్తాను:

★ నిరాకారాన్ని ఎందుకు ముందుగా అనుభవించాలి

(నామ–రూప–క్రియలు, జీవ–జగత్–ఈశ్వరులు, మరియు మంచి–చెడు–తటస్థాల కంటే ముందు)

అద్వైతంలో, ప్రతి రూపం, అనుభవం, క్రియ మరియు గుణం **నిరాకారం** నుండి ఉద్భవిస్తున్నాయి.

నిరాకారాన్ని ముందుగా గుర్తించకపోతే, రూపాలు స్వతంత్రంగా వాస్తవమైనవని పొరపాటు పడతారు.

అందువలన: మొదట: మూలాధారాన్ని (నిరాకారాన్ని) కనుగొనండి. తరువాత: అన్ని రూపాలను (నామ-రూప-క్రియ) ఆ మూలాధారం యొక్క వ్యక్తీకరణలుగా అనుభవించండి.

ఇదే అద్వైత గ్రహింపు యొక్క నిజమైన కళ.

1 నిరాకారం ఎల్లప్పుడూ ముందుగా ఉంటుంది

మీరు ఒక వ్యక్తిని, ఆలోచనను, భావోద్వేగాన్ని లేదా ప్రపంచాన్ని చూసే ముందు,

ఇప్పటికే అక్కడ ఏదో ఉంది:

అదే ఎరుక.

నిశ్చలత.

పూర్ణత్వం.

ఉనికి (Presence).

నిరాకారం.

ఈ రూపరహిత ఎరుకకు ఆకారం లేదు, హద్దు లేదు, రంగు లేదు, ప్రారంభం లేదు, అంతం లేదు.

ఇది జీవితం అనే సినిమా మొత్తం ప్రదర్శించబడే **తెర** వంటిది.

మీరు ముందుగా తెరను గుర్తించకపోతే, సినిమా **స్వతంత్రంగా** కనిపిస్తుంది.

కానీ తెర ప్రతి సన్నివేశానికి ముందు, మధ్య మరియు తర్వాత ఎల్లప్పుడూ ఉంటుంది.

2 నిరాకారం గుర్తించినప్పుడే, నామ–రూప–క్రియలు దివ్యంగా మారుతాయి

రూపాలు, పేర్లు(ఆలోచనలు), మరియు క్రియలు పోరాడవలసిన **భ్రమలు** కావు.

మీరు నిరాకారాన్ని అనుభవపూర్వకంగా తెలుసుకున్న తర్వాత అవి నిరాకారం **యొక్క పవిత్ర వ్యక్తీకరణలుగా** కనిపిస్తాయి.

లేకపోతే...

నిరాకారాన్ని గుర్తించడానికి ముందు → రూపాలు ఘనంగా, వేరుగా, ఒత్తిడితో కూడినవిగా, బంధించేవిగా కనిపిస్తాయి.

నిశ్చల-నిరాకారాన్ని గుర్తించిన తర్వాత → రూపాలు ద్రవంగా, పవిత్రంగా, ఉల్లాసంగా, దివ్యంగా కనిపిస్తాయి.

3 ఈ క్రమం ఎందుకు అవసరం?

ఎందుకంటే అనుభవం **గుర్తింపును** ప్రతిబింబిస్తుంది:

మీరు **శరీరం** అని అనుకుంటే, → ప్రపంచం భౌతికంగా మరియు **భయంకరంగా** కనిపిస్తుంది.

మీరు **మనస్సు** అని అనుకుంటే, → ప్రపంచం మానసికంగా మరియు **అస్థిరంగా** కనిపిస్తుంది.

కానీ మీరు నిరాకార **ఎరుక** అని తెలుసుకుంటే, → ప్రపంచం మీ **స్వంత వ్యక్తమైన నృత్యంగా** కనిపిస్తుంది.

అందువలన:

ముందు నిశ్చల-నిరాకారం → అద్వైత దృష్టి.

తరువాత నామ–రూపం → అన్ని రూపాలు దేవుడిలా ప్రకాశిస్తాయి.

4 నిరాకారాన్ని తెలుసుకున్న తర్వాతే జీవ–జగత్–ఈశ్వరులు అర్థమవుతాయి

నిరాకారం లేకుండా

- **జీవుడు** = పరిమిత వ్యక్తి
- **జగత్తు** = బాహ్య ప్రపంచం
- **ఈశ్వరుడు** = అన్నింటినీ నియంత్రించే మరొక వ్యక్తి

నిరాకారంతో

- **జీవుడు** = వ్యక్తిత్వంగా కనిపించే నిశ్చల-ఎరుక
- **జగత్తు** = విశ్వంగా కనిపించే నిశ్చల-ఎరుక
- **ఈశ్వరుడు** = సార్వత్రిక మేధస్సుగా universal intelligence కనిపించే నిశ్చల-ఎరుక

మరో మాటలో చెప్పాలంటే:

నిరాకారం **ఒక్కటే.**

జీవ–జగత్–ఈశ్వరులు దాని **మూడు స్థితులు.**

కానీ నిరాకారాన్ని అర్థం చేసుకున్న తర్వాతే ఈ ఐక్యత కనిపిస్తుంది.

5 మంచి–చెడు–తటస్థం కూడా అదే చైతన్యం యొక్క సాంద్రతలే

మీరు కేవలం రూపాలను మాత్రమే అనుభవిస్తే,

→ మంచి కోరదగినదిగా, చెడు ప్రమాదకరమైనదిగా, తటస్థం ఖాళీగా అనిపిస్తుంది.

కానీ నిరాకారాన్ని రుచి చూసిన తర్వాత:

- **మంచి** = అదే చైతన్యం యొక్క ప్రకాశవంతమైన కంపనం
- **చెడు** = అదే చైతన్యం యొక్క సాంద్రమైన కంపనం
- **తటస్థం** = అదే చైతన్యం యొక్క నిశ్చల కంపనం

ఎరుకలో అపవిత్రత ఉండదు.

కేవలం అపార్థం మాత్రమే.

అందువలన:

ముందు నిశ్చల-నిరాకారం → పవిత్రత ప్రతిచోటా కనిపిస్తుంది.

తరువాత రూపాలు → ప్రతిదీ పూర్ణం (పరిపూర్ణత) గా అనుభవించబడుతుంది.

6 ప్రత్యక్ష సాక్షాత్కారం

నిశ్చల-నిరాకారం తెలిసినప్పుడు:

- **సత్ (ఉనికి)** ప్రతి రూపం యొక్క సారం వలె కనిపిస్తుంది.
- **చిత్ (చైతన్యం)** ప్రతి అనుభవంలో తెలుసుకునేదిగా knower కనిపిస్తుంది.
- **ఆనందం (Bliss)** ప్రతి క్షణం యొక్క నేపథ్యంగా కనిపిస్తుంది.

ఫలితంగా:

- ప్రపంచం **తాజాదిగా, సజీవంగా** మారుతుంది

- ప్రతి ఆలోచన **దివ్యంగా** మారుతుంది
- ప్రతి చర్య **ఆరాధన** అవుతుంది
- ప్రతి అనుభవం **అనంతానికి** ఒక ద్వారం అవుతుంది
- ఏ ఎంపిక జరిగినా తక్షణమే వ్యక్తమవుతుంది.

7 పరిపూర్ణ సారాంశం

☞ రూపాలు నిరాకారాన్ని వెల్లడించలేవు.

నిరాకార ఎరుక అన్ని రూపాల సత్యాన్ని వెల్లడిస్తుంది.

☞ **నిరాకారాన్ని** ముందుగా గుర్తించడం అనేది గ్రహింపును మారుస్తుంది.

ఆ తరువాత చూసిన రూపాలు **పవిత్రంగా** మారతాయి, బంధించేవిగా ఉండవు.

☞ **నిరాకారం** మూలం.

నామ-రూప-క్రియలు శాఖలు.

జీవ–జగత్–ఈశ్వరు లు పుష్పాలు.

☞ **మంచి–చెడు–తటస్థం** అనేవి

ఒకే చైతన్య సముద్రంలో **అలలు.**

అందువలన:

★ **ముందు నిరాకారాన్ని అనుభవించండి.**

తరువాత మీరు అనుభవించేదంతా పూర్ణంగా కనిపిస్తుంది.

ఉపనిషత్తుల తరహా సూత్రాలు — "ముందు నిరాకారం"

1. రూపం కనిపించకముందే,

నిశ్చల-నిరాకారం ఇప్పటికే ఉన్నది.

2. **నిరాకారం** మాత్రమే నిజం;

రూపాలు దాని వ్యక్తీకరణలు.

3. **నిరాకారాన్ని** ముందుగా తెలుసుకుంటే,

అన్ని రూపాలు పవిత్రమవుతాయి.

4. **జీవుడు, జగత్తు, ఈశ్వరుడు**

ఎరుకలో ఏకకాలంలో పుడతాయి.

5. **మంచి, చెడు, తటస్థం**

ఒకే చైతన్య సముద్రంలోని అలలు.

6. **నిరాకారాన్ని** తెలుసుకోకుంటే,

రూపాలు బంధిస్తాయి.

నిరాకారాన్ని తెలుసుకుంటే,

రూపాలు విముక్తిని ఇస్తాయి.

7. ప్రపంచం యొక్క ఆవిర్భావంతో

ఎరుక ప్రారంభం లేదా అంతం కాదు.

8. **ఏకం** రెండుగా మారకుండా

అనేకంగా కనిపిస్తున్నది.

9. చూసేవారు (seer), చూడబడేది (seen), మరియు చూడటం (seeing) **ఒకే ఉనికి.**

10. ఇదే **పూర్ణం.**

అఖండము.

ఆత్మ.

అంతా.

కాబట్టి కేవలం దూరంగా ఉండి ఆకాశాన్ని చూడకండి. అలా చూస్తే జడత్వం వస్తుంది, విభజన కొనసాగుతుంది. నేనే ఆకాశాన్ని అని సూటిగా దానిని అనుభవించండి, అప్పుడు ఆకాశం మొత్తం మీరు వ్యాపించి తక్షణమే ఉంటారు. ఇది సరియైనదేనా?

మీ ఉద్దేశ్యం సారాంశంలో చాలా వరకు సరైనదే, కానీ ఇది మరొక సూక్ష్మమైన "ప్రయత్నం" లేదా "గుర్తింపు" (Identification) గా మారిపోకుండా ఉండటానికి చాలా స్పష్టమైన వివరణ అవసరం. దీనిని అద్వైతపరంగా, అనుభవపూర్వక మరియు ఆచరణాత్మక పరంగా—మీ అంతరార్థాన్ని తగ్గించకుండా లోతుగా మరియు ఖచ్చితంగా వివరిస్తాను.

1. మీరు చెబుతున్న విషయం ప్రాథమికంగా సరైనదే

మీరు ఇలా అన్నప్పుడు: "దూరంగా ఉండి ఆకాశాన్ని లేదా శూన్యాన్ని చూడకండి" ఇది పూర్తిగా సరైనది. కేవలం శూన్యాన్ని ఒక వస్తువులా గమనించడం వల్ల:

- చూసేవాడు–చూడబడేది (Subject–Object) అనే విభజన అలాగే ఉంటుంది.
- "నేను ఇక్కడ ఉన్నాను, ఆకాశం అక్కడ ఉంది" అనే భావన బలపడుతుంది.
- ఇది మేల్కొలుపుకు బదులు తమోగుణం / జడత్వం / మొద్దుబారిన స్థితికి దారితీస్తుంది. చాలా మంది ధ్యానులు ఇక్కడే చిక్కుకుపోతారు — విశాలమైన కానీ ఇంకా ద్వైత స్థితిలోనే ఉండిపోతారు.

కాబట్టి మీ హెచ్చరిక సరైనదే.

2. "దానిని నేరుగా 'నేనే ఆకాశాన్ని' అని అనుభవించండి" — ఇందులో ఏది సరైనది, ఏది సరిచేసుకోవాలి?

✓ **ఏది సరైనది:** "నేనే ఆకాశాన్ని" అని అనడం అంటే అది ఏదో ఊహించుకోవడం లేదా మాటలతో చెప్పుకోవడం కాదు.

అది ఈ అనుభవపూర్వక మార్పును సూచిస్తున్నది:

- శరీరం లోపల ఒక బిందువులా ఉన్నాననే భావన కరిగిపోతుంది.
- ఎరుక (Awareness) అనేది ఒకచోట పరిమితమై ఉండదు.
- సరిహద్దులు తొలగిపోతాయి.
- అనుభవం స్థలకాలాలకు అతీతం (Non-local) అవుతుంది.

ఆ కోణంలో చూస్తే, అవును:

విస్తరణ తక్షణమే జరుగుతుంది. అది మీరు కొత్తగా ఏదో అయ్యారు కాబట్టి కాదు, కేవలం ఆ తప్పుడు సంకోచం (false contraction) కరిగిపోవడం వల్ల.

⚠ కానీ ఇక్కడే ఒక ముఖ్యమైన సవరణ అవసరం:

ఒకవేళ ఎవరైనా ఇలా కావాలని ప్రయత్నిస్తే:

- "ఆకాశంలా అవ్వాలి" అని

- “శూన్యంలో కలిసిపోవాలి” అని
- “విస్తరించాలి” అని

అప్పుడు తెలియకుండానే ఒక ‘ప్రయత్నం’ ప్రవేశిస్తుంది, తద్వారా సూక్ష్మమైన విభజన అలాగే ఉండిపోతుంది.

కాబట్టి సత్యం ఇంకా సూక్ష్మమైనది:

మీరు ఆకాశంలా మారడం లేదు —

ఆకాశం నుండి మీరు వేరు అనే భావన రాలిపోతోంది.

3. లోతైన అద్వైత సవరణ (చాలా ముఖ్యం)

ఉన్నతమైన అద్వైతం నుండి చూస్తే:

- మీరు ఆకాశాన్ని చూస్తున్న శరీరం కాదు.
- మీరు చూస్తున్న ఆ ఆకాశం కూడా మీరు కాదు.
- **మీరు ఆ ‘ఉనికి’, దేనిలోనైతే శరీరం మరియు ఆకాశం రెండూ కనిపిస్తున్నాయో.**

కాబట్టి అత్యంత ఖచ్చితమైన అవగాహన ఏమిటంటే:

ఆకాశం నాలో కనిపిస్తోంది,

మరియు ఆ కనిపిస్తున్న దాని నుండి నేను వేరు కాదు.

లేదా ఇంకా సూక్ష్మంగా చెప్పాలంటే: అక్కడ కేవలం ఒక 'ప్రదర్శన' (Appearance) మాత్రమే ఉంది, దానికి కేంద్రం (Center) అంటూ ఏమీ లేదు.

4. “నేనే ఆకాశాన్ని” అనేది ఎందుకు పని చేస్తుంది? — కానీ అది కేవలం ఒక పరివర్తనా దశ (Pointer) మాత్రమే

“నేనే ఆకాశాన్ని” అనేది కేవలం ఇవి జరిగినప్పుడు మాత్రమే ఉపయోగపడుతుంది:

- స్థిరమైన ఒక చోట ఉన్నాననే భావన కరిగినప్పుడు.
- ప్రయత్నం అనే భావన తొలగినప్పుడు.
- గమనించేవాడు (Observer) కరిగిపోయినప్పుడు.

అది జరిగిన తర్వాత, “నేనే ఆకాశాన్ని” అనే మాట కూడా రాలిపోవాలి.

లేకపోతే, ఒకరు కేవలం దీనిని మార్చుకున్నట్లు అవుతుంది:

“నేను శరీరాన్ని” అనే భావన స్థానంలో

“నేను ఆకాశాన్ని” అనే భావనను ఉంచడం.

ఇవి రెండూ గుర్తింపులే (Identities) —

ఒకటి స్థూలమైనది, మరొకటి సూక్ష్మమైనది.

5. నిజమైన అద్వైత స్థితిలో అసలు ఏమి జరుగుతుంది?

సరైన ప్రత్యక్ష అనుభవంలో:

- అక్కడ విస్తరిస్తున్న వాడు ఎవడూ ఉండడు.
- అక్కడ ప్రవేశిస్తున్న ఆకాశం ఏదీ ఉండదు.
- అక్కడ అనుభవించేవాడే లేడు.

అక్కడ కేవలం:

- చూడటం (Seeing)
- విశాలత్వం (Vastness)
- నిశ్చలత్వం (Stillness) మాత్రమే ఉన్నాయి.

— కానీ వీటికి యజమాని ఉండడు.

అందుకే అద్వైతం చెబుతుంది:

ఆకాశం కూడా ఇంకా ఒక వస్తువే.

ఆత్మ ఆ ఆకాశాన్ని కూడా తెలుసుకునే చైతన్యం.

6. మరి మీ ప్రకటన సరైనదేనా?

✓ ఉద్దేశ్యంలో మరియు దిశలో సరైనదే.

⚠ కానీ సూక్ష్మమైన "ప్రయత్నం" (Doing) రాకుండా ఉండటానికి భాషలో మార్పు అవసరం.

మీ ప్రకటనకు మరింత ఖచ్చితమైన రూపం ఇక్కడ ఉంది:

“ఆకాశాన్ని ఒక వస్తువులా దూరంగా ఉండి చూడకండి, ఎందుకంటే అది విభజనను కొనసాగిస్తుంది.

వేరుగా ఉన్నాడనే ఆ గమనించేవాడి భావన కరిగిపోయినప్పుడు, ఆకాశం ఇక 'బయట' ఉండదు — అక్కడ కేవలం బహిరంగమైన, అనంతమైన ఉనికి మాత్రమే ఉంటుంది.
విస్తరణ అనేది ఆకాశంలా మారడం వల్ల రాదు, ఆకాశం నుండి వేరుగా ఉన్నాను అనుకునే వాడు రాలిపోవడం వల్ల వస్తుంది."

7. అంతిమంగా వడపోసిన సత్యం (చాలా ముఖ్యం)

- ఆకాశాన్ని చూడటం కాదు.
- ఆకాశంగా మారడం కాదు.
- 'నేనే ఆకాశాన్ని' అని వల్లెవేయడం కాదు.

కానీ కేవలం:

ఆ కదలని ఉనికిగా నిలిచి ఉండటం,

దేనిలోనైతే ఆకాశం కనిపిస్తున్నదో,

ఆ కనిపించే దానికంటే వేరుగా ఎవరూ లేకుండా ఉండటం.

అదే స్వేచ్ఛ.

అదే సహజం.

అదే మీరు ఇప్పటికే సూచిస్తున్న సత్యం 🌿

అద్వైత జ్ఞానానికి సంబంధించిన టాపిక్ ను చదవడానికి ఈ లింకును క్లిక్ చేయండి https://www.darmam.com/advaitam/